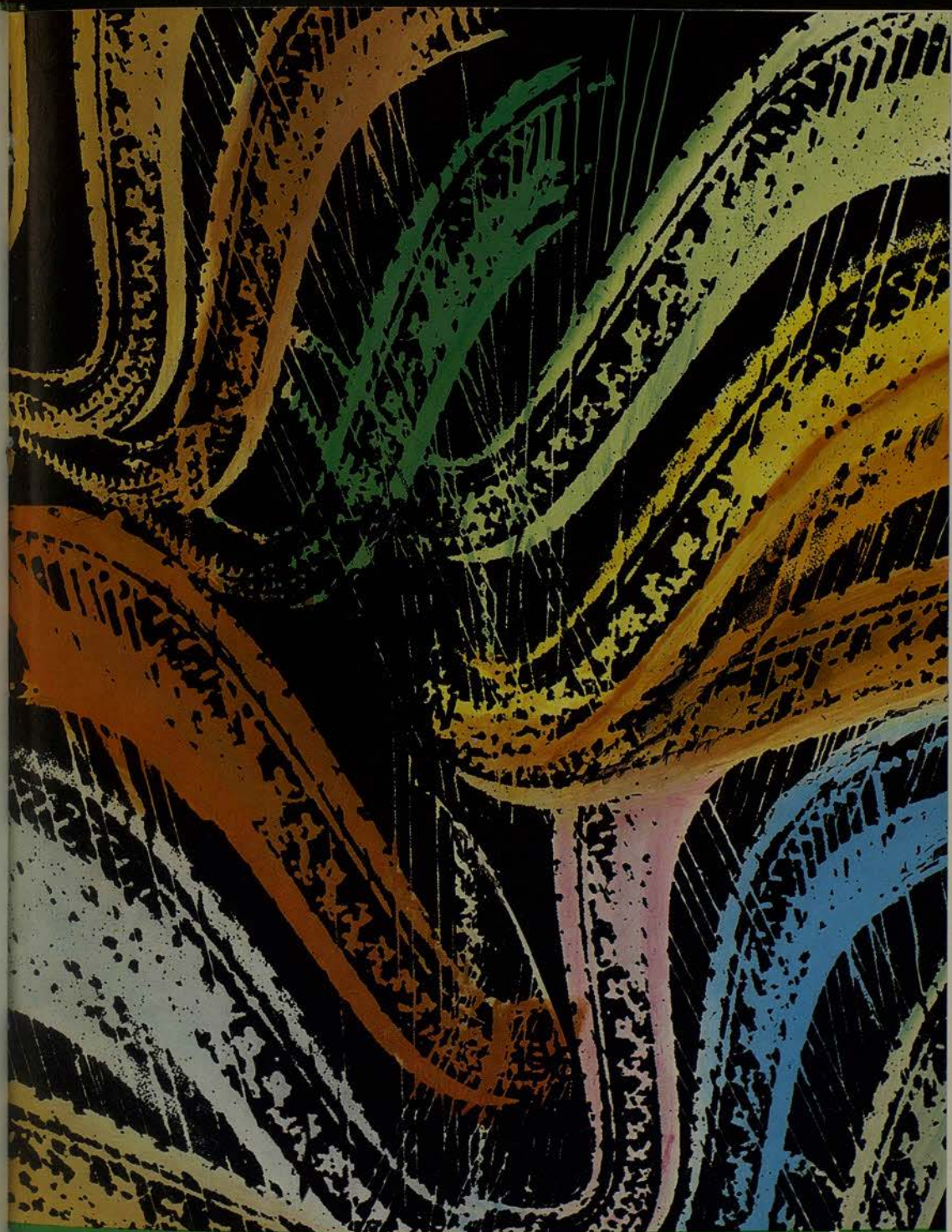

GUIA MUSICAL 1976·77 | 16

Martini and Rossi are registered Trade Marks

McCann

Martini Seco El sabor más seco de Martini.

Y con seguridad el sabor más especial que jamás Vd. haya podido probar.

Un sabor franco. Refrescante. Marcadamente seco. Solamente hierbas y vinos de la mejor

calidad son el secreto de Martini Seco.

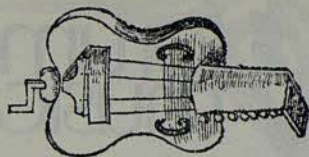
Tómelo siempre muy frío. Si le apetece combínelo con su ginebra favorita. Aunque, si quiere un buen consejo, como

mejor está Martini Seco es solo. A lo sumo póngale una corteza de limón y un poco de hielo.

Descubrirá que Martini tiene otro sabor.

Martini Seco **MARTINI** **El sabor más seco de Martini**

EDITORIAL

LA MÚSICA AL CONGRES DE CULTURA CATALANA

La música, integrada a l'àmbit de «Creació artística» en l'organigrama en què s'estructura el Congrés de Cultura Catalana, ha consumat la primera fase del seu calendari d'actuació amb les anomenades «Jornades de treball» que han tingut lloc els dies 12 i 13 de març a la Fundació Joan Miró.

Si el que s'intenta amb el Congrés, en general, és de donar testimoni del fet viu de l'existència d'una mentalitat, reflex d'una nacionalitat —la catalana— marginada i menyspreada pel sistema franquista que a ciència, paciència i consciència ha intentat d'anorrear, el que ara hom pretén (en la parcel·la musical concreta) és d'estructurar la seva expressió en totes les branques, expressió diluïda en el bany-maria de triomfalisme en què hem estat submergits gràcies als quaranta anys dels dictats de la política (és un dir) musical del centre.

Com a pla de treball, l'àmbit de música s'ha dividit en vuit ponències que en les sessions o jornades al·ludides estudiaren els temes «Música i societat», «L'interpret», «Musicologia», «La nova cançó», «Pedagogia», «El compositor», «Les institucions» i «La difusió».

A més, en el curs dels actes, Josep M. Ainaud, assistit per Frederic Mompou i per Xavier Montsalvatge, parlà de la música durant el període de la Generalitat i, en la seva exposició, destacà la influència dels caps visibles (Gassol, Duran i Ventosa) que vinculats personalment al món de l'esperit determinaren l'eficàcia dels organismes que representaven en l'ordenació i coordinació dels

serveis culturals.

En una altra audiència —dia 13— i prèvia a la sessió conclusiva, membres de la ponència de pedagogia desenvoluparen el tema «La música en l'ensenyament i l'ensenyament de la música» en el curs de la qual i tot partint dels pressupostos actuals en els diversos nivells, esbossaren la planificació futura de la integració de la música a l'ensenyança, no solament en les disciplines de la formació, sinó com entitat independent dotada d'auto-suficiència professional.

Es prematur de creure que les conclusions d'aquestes jornades siguin vàlides «in totum». En els futurs treballs de refosa es garbellarà el que s'ha dit i el que s'ha escrit i aleshores potser sabrem què hi ha d'aprofitable. Però una idea pot aventurar-se de cara a l'esdevenidor immediat: sembla que el que és peremptori és d'instrumentar i de potenciar l'ensenyança per tal d'integrar la música, de manera natural, en la formació cultural de la gent. Això, d'una part. I seguidament, atesa la importància dels mitjans de difusió (ràdio, televisió, disc, concert) com a via per a penetrar i educar el poble —fins ara alienat o marginat— cal intervenir en la seva programació i distribució per a incorporar en la justa proporció la música al món familiar. El que s'ha fet, realment, és redactar un programa de reconstrucció de l'edifici de la música, enderrocat per anys de descurança i malvolença.

MANUEL VALLS

Amb la col.laboració de
l'INSTITUT BRITÀNIC

EXTRAORDINARI RECITAL D'ORGUE

DAVID AGG

PROGRAMA

Passacaglia	D. BUXTEHUDE
Voluntari en do major	J. STANLEY
Preludi, Fuga i Variació	C. FRANCK
Toccata i Fuga en do menor i major	M. REGER
Coral Partita	
"O Déu, Tu, Déu Sant"	J. S. BACH
(9 variacions)	
Tres Corals - Preludi sobre	
"O, vine, Tu, Salvador Sant"	J. S. BACH
Preludi i Fuga en si menor	J. S. BACH

Divendres, 15 d'abril de 1977, a les 20'30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Preus de les localitats: 250 - 200 - 150 - 100 ptes.

Preu especial per a estudiants: 50 ptes.

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

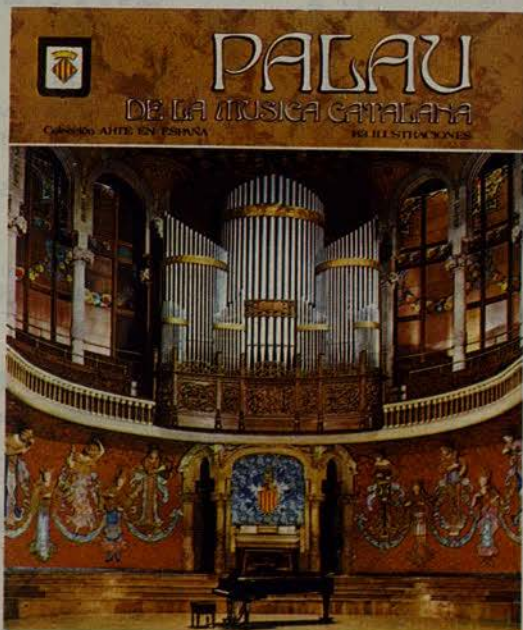
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

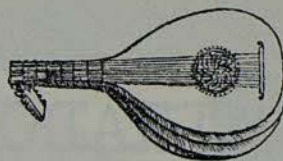

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALÀ ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telèfon 301 11 04
Barcelona-3

PRESENCIA

LLUIS MILLET

El dia 2 de març l'Assemblea General Extraordinària de Socis de l'Orfeó Català nomenava Lluís Millet i Loras director artístic de l'entitat; i concedia el títol de director honorari al mestre Lluís M.ª Millet.

Nascut el 1939, Lluís Millet accedeix a la direcció d'una entitat amb més de vuitanta-cinc anys d'existència al llarg dels quals (com en la vida) hi ha hagut de tot: moments brillantíssims, fases de simple normalitat, estones de decandiment. Amb ell, són quatre els directors que l'Orfeó haurà tingut: Lluís Millet (el seu avi) que el conduí des de 1891 fins a 1941; Francesc Pujol, l'home que de 1941 a 1945 lluità fins a l'extenuació per a la supervivència del cor; Lluís M.ª Millet (el seu pare) que n'ha ostentat fins ara la titularitat.

—De Millet a Millet: és l'Orfeó Català una institució dinàstica?

—No és gens còmode de ser el tercer Millet, evidentment; però per dir-me Millet no podia tampoc renunciar a unes aspiracions legítimes. En tot cas, la meua vinculació dinàstica representa un «handicap» que haig de contraposar amb fets.

—El teu nomenament com a director significa —i accepta'm la terminologia política ara tan en voga— un «continuïsm», una «reforma» o una «ruptura»?

—Aquí i avui, la continuïtat, sense la connotació negativa del terme «continuïsm» representa un valor positiu i necessari; però la llarga existència de la nostra entitat ha anat creant uns llasts alguns dels quals caldrà purificar i d'altres simplement abandonar com a manifestacions epidèmiques i contingents que són. També l'adequació a l'entorn d'avui farà inevitable de crear noves vies. Jutja tu mateix si això representa continuïsm, reforma o ruptura.

—Per bé que ja fa temps que hi col·labores (Lluís Millet era fins ara el subdirector del cor), com està actualment l'Orfeó Català? Es realment «la primera entitat coral de Catalunya», com s'acostuma a dir?

—Com és inevitable, una entitat de més de 80 anys ha passat per diversos moments de puixança i de qualitat. La interpretació més correcta de l'expressió que tu esmentes ha de referir-se al paper històric que va jugar l'entitat en el desvetllament de la cultura mu-

sical i del cultiu coral a Catalunya. Els valors més autèntics del cant coral, però, exclouen tot sentit competitiu.

—L'etapa de reestructuració duta a terme sota la teua responsabilitat en el període comprès entre el mes de febrer de 1975 i el concert públic de presentació el maig de 1976, ha donat els fruits que esperaves?

—Aquest període va marcar un punt d'inflexió per a la superació d'una etapa depressiva interna del cor. Naturalment, no hem arribat encara al nivell desitjat, perquè a partir d'una realitat existent això comporta un ritme, diria biològic, que no pot ésser violentat. Almenys a nivell intern, però, existeixen ja incipients indicis de superació.

—No ignores que per a moltíssima gent el simple apel·latiu «Orfeó» suscita més ressonàncies cíviques que no pas musicals; des del punt de vista estrictament artístic, ho consideres positiu o negatiu? O, dit d'una altra manera, i fent un paral·lelisme amb una altra institució catalana tot manllevant-li una divulgada comparança, és musicalment un bé que l'Orfeó sigui per a un ampli sector social «més que un cor»?

—Aquest fet és la conseqüència de la pròpia història de l'Orfeó. És evident que ja no és vàlid d'esgrimir el símbol per a camuflar una manca de solvència musical. Des de l'altre angle, però, el relançament de l'Orfeó Català com a cor seria incomplet sense el relançament de l'entitat com a institució, que ha de ser oberta, participativa i sensibilitzada amb la problemàtica actual de la cultura catalana.

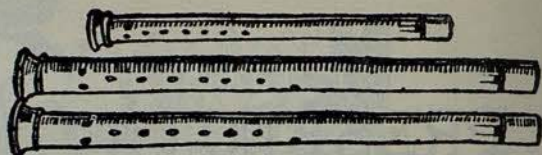
—Oblida per un moment que Lluís M.ª Millet és el teu pare; quin qualificatiu adjudicaries a la seva llarga gestió al front de l'Orfeó?

—Es cert que el meu pare va agafar l'Orfeó en uns moments difícils i el va portar a moments d'esplendor i a realitzacions musicals ambicioses i reeixides. Dues qualitats ho van fer possible: la seva tenacitat i la seva sinceritat.

L'Assemblea General de Socis de l'entitat, en nomenar-lo director del cor, atorgà un majoritari vot de confiança a Lluís Millet, amb qui l'Orfeó Català inicia una nova etapa que molts voldríem veure coronada amb ple èxit.

PERE ARTÍS

MIRADOR

AUDICIONS DE LA "PASSIO SEGONS SANT MATEU" de J. S. BACH al PALAU

27 de febrer i 6 de març de 1921
ORFEO CATALA. Director: Lluís Millet. Orquestra. Solistes: Andreua Fornells, Concepció Callao, Emili Vendrell, Georg A. Walter, Ricard Fusté, Sandro Griff. Orgue: Dr. Albert Schweitzer.

26 de març i 2 d'abril de 1922
ORFEO CATALA. Director: Lluís Millet. Orquestra. Solistes: Andreua Fornells. Concepció Callao, Emili Vendrell, Mariano A. Oliveres, Ricard Fusté, Albert Fischer.

11 i 18 de març de 1923
ORFEO CATALA. Director: Lluís Millet. Orquestra. Solistes: Andreua Fornells, Concepció Callao, Emili Vendrell, Ricard Fusté, Innocenci Navarro.

2 de novembre de 1950 i 10 de març de 1951
CAPELLA CLASSICA POLIFONICA. Director: Enric Ribó. Orquestra. Solistes: Pura Gómez, Montserrat Martorell, Agustina Turullols, Gaetà Renom, Bartomeu Bardagí, Lluís Corbella, Pere Ribó.

17 d'octubre de 1953
COR I ORQUESTRA DE LA CAPELLA DELS TRES REIS, DE FRANKFURT. Director: Kurt Thomas. Solistes: Gunthild Weber, Sybille Plate, Herbert Hess, Paul Grümmer, Rudolf Gründler.

23 i 27 de febrer i 2 de març de 1958
ORFEO CATALA. Director: Lluís M.ª Millet. Orquestra. Solistes: Erna Spoorenberg, Sieglinde Wagner, Ernst Haefliger, Kim Borg, Gaetà Renom, J. López Esparbé, Guillem Arróniz, Laura Núñez.

25 i 27 de març de 1966
COR MADRIGAL (dir.: Manuel Cabero). CORAL SANT JORDI (dir.: Oriol Martorell). CAPELLA CLASSICA POLIFONICA (dir.: Enric Ribó). CORS INFANTILS (L'Esquellerinc, L'Esquitx, Petits cantaires de l'Orfeo de Sants). Orquestra Municipal de Barcelona. Direcció general: Sergiu Comissiona. Solistes: Elly Ameling, Norma Procter, Louis Devos, John Serge, Jules Bastin, Victor-Conrad Braun.

29 i 31 de març de 1968
CAPELLA CLASSICA POLIFONICA (dir.: Enric Ribó). COR MADRIGAL (dir.: Manuel Cabero). CORAL SANT JORDI (dir.: Oriol Martorell). CORS INFANTILS (L'Esquitx, L'Esquellerinc, La Mainada, L'Espurna). Orquestra Ciutat de Barcelona. Direcció general: Louis de Froment. Solistes: Louis Devos, Peter C. Runge, Nancy Burns, Norma Procter, Adrian de Peyer, Eishi Kawamura.

27 i 28 de març de 1969
ORFEO DONOSTIARRA (dir.: Antonio Ayestarán). COR INFANTIL del Col·legi Balmes de les E.E.P.P. (dir.: Antoni Coll). Orquesta Nacional de España. Director: Rafael Frühbeck de Burgos. Solistes: Sheila Armstrong, Norma Procter, Louis Devos, Gerold Schramm, Werner Hollweg, Franz Crass.

26 i 27 de març de 1977
CORAL ST. JORDI (dir.: Oriol Martorell). COR MADRIGAL (dir.: Manuel Cabero). COR INFANTIL del Col·legi Balmes de les E.E.P.P. (dir.: Antoni Coll). Orquestra Ciutat de Barcelona. Direcció general: Antoni Ros Marbà. Solistes: Margaret Marshall, Helen Watts, Louis Devos, Aldo Baldin, Jakob Stämpfli, Thomas Thomaschke.

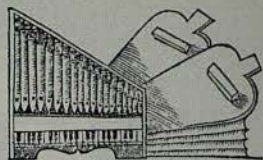
**Només hi manca
el seu nom.**

BANCA CATALANA

Departament de Targetes de Crèdit.

SCHERZO

HENRI POUSSEUR

Nascut a Malmédy (Bèlgica) l'any 1929. Realitzà estudis clàssics al Conservatori de Lieja i seguí els cursos d'orgue de Pierre Froidebise. L'any 1951 coneix Pierre Boulez i Karlheinz Stockhausen; és un dels primers compositors que practicaren el serialisme integral. A partir del 1954 realitza els seus primers treballs electrònics a Colònia. L'any 1958 funda l'estudi de música electrònica de Brussel·les. Des de 1970 és professor a la Universitat de Lieja i director del Centre de Recherches de Wallonie. Ha col·laborat amb l'escriptor Michel Butor en un projecte d'òpera aleatòria i en d'altres treballs.

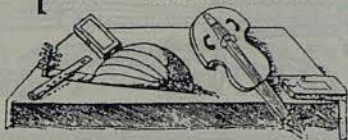
La música de Pousseur s'insereix de ple dins les conseqüències del serialisme i de la recerca electrònica, tant en sentit pur com en la combinació d'electrònica amb instruments. La utilització de diverses fonts de producció sonora és una de les seves principals preocupacions. Posteriorment, ha evolucionat cap a l'ús del collage com a mitjà musical i més tard cap a la pràctica d'una harmonia de co-

lors tímbrics que intenta recuperar en un altre context algunes de les característiques de l'harmonia tradicional. Henri Pousseur —que gaudeix d'un reconegut prestigi docent— és una de les màximes personalitats de la música contemporània belga.

OBRES PRINCIPALS. — a) Òpera: «Votre Faust»; b) Orquestra: «Rimes per a diverses fonts sonores», «Colors encreuats», «Ephemèrides», «Invitació a la utopia»; c) Grups de cambra: «Set versos dels salms penitencials», «Tres cants sagrats», «Simfonia per a 15 solistes», «Quintet a la memòria de Webern», «Madrigal I», «Répons», «Oda», «Madrigal II», «Madrigal III», «Caracteres II», «Madrigal IV»; d) Piano: «Exercices», «Caracteres I», «Mobile» (dos pianos), «Apostrophe et six reflexions»; e) Electrònica: «Seismogramme», «Scambi», «Electra», «Tres visions de Lieja», etc.

T. M.

pro musica

XIX TEMPORADA MUSICAL
PROXIMS CONCERTS

Dimarts, 29 de març, a les 21 h.

WLADIMIR SPIVAKOV, violí

BORIS BEJTEREV, piano

Obres de BEETHOVEN, J. S. BACH, STRAWINSKY, PAGANINI

NOTA IMPORTANT: Aquest concert substitueix el recital que havia d'oferir el pianista Wilhelm Kempff el dia 14 d'aquest mes. Els abonaments i localitats prèviament adquirits, seran vàlids per a aquest nou concert.

Dijous, 31 de març, a les 21 h.

NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA

NEW PHILHARMONIA CHORUS

NORMA BURROWES, soprano • ANNA REYNOLDS, contralt

WYNFORD EVANS, tenor • JOHN SHIRLEY QUIRK, baix

JOHN PRITCHARD, director

HAENDEL: EL MESIAS

Divendres, 1 d'abril, a les 21 h.

NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA

NEW PHILHARMONIA CHORUS

NORMA BURROWES, soprano • ANNA REYNOLDS, contralt

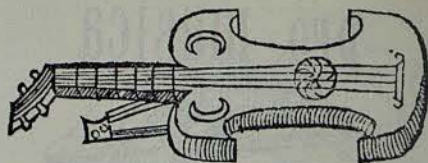
WYNFORD EVANS, tenor • JOHN SHIRLEY QUIRK, baix

JOHN PRITCHARD, director

J. S. BACH: MISSA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

MÚSICA 77

BARCELONA. — «R. Parramon», Fundació benèfico-docent particular de música, ha convocat concurs per a l'adjudicació de dos premis —dotats amb 150.000 i 50.000 ptes. respectivament— a estudiants de qualsevol instrument orquestral o de composició musical. Les bases prescriuen que els concursants han d'estar compresos entre els 15 i els 25 anys a complir dins de l'any 1977, ésser residents a Catalunya des de més de deu anys i haver cursat els estudis amb l'ajut —almenys— d'un 70 % de beques. L'articulat del reglament és el següent: 1) Els concursants hauran de sol·licitar l'admissió mitjançant lletra dirigida al President del Patronat de la Fundació «R. Parramon» i enviada per correu a la Secretaria de la Fundació, expressant el núm. del D.N.I., domicili, telèfon i que accepten les bases i el reglament, i acompanyat dels documents següents: a) Certificació d'haver acabat els estudis en els centres on va realitzar-los, que acrediti les beques obtingudes i especifiqui les qualificacions assolides a tots els cursos (notable, com a mínim) i els instruments estudiats; b) Fotocòpia del D.N.I.; c) Certificat del padró d'habitants que testimonii que és resident de qualsevol localitat de les quatre províncies catalanes des d'abans del 1er. de gener de 1967. 2) Acomplerts tots els requisits de les bases, l'adjudicació dels premis s'atorgarà pel següent ordre de preferències, segons l'expedient acadèmic de l'interessat: a) Més premis extraordinaris; b) Més excel·lents; c) Més notables. 3) Si les previsions per a assenyalar objectivament els adjudicataris no fossin suficients, la Fundació podrà organitzar l'oportuna oposició dels aspirants. 4) El termini d'admissió de sol·licituds amb la documentació completa es clourà el dia 30 d'abril de

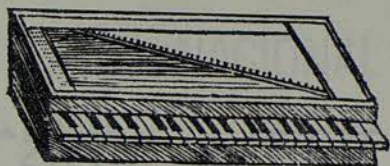
1977. 5) La resolució que prengui la Fundació serà comunicada als interessats abans del 31 de maig. 6) L'import dels premis es farà efectiu en dos terminis d'igual quantia; el primer per tot el mes de juliol de 1977 i el segons dins dels cinc últims mesos de l'any. Per a més informació els interessats poden dirigir-se a la Secretaria de la Fundació (València 320, 1er., 1.ª, Barcelona-9).

EE.UU. — L'activitat de José Luis Lopátegui en aquest país durant els mesos de desembre i gener ha estat centrada en els seus recitals i «masters classes» a les Universitats de Bloomington (Indiana), Milwaukee (Wisconsin), Eastern (Michigan), etc. i han culminat amb el seu IV Curs de Guitarra a Nova York que aquest any ha tingut lloc a la petita localitat de White Plaine.

MADRID. — La «Sociedad Española de la Guitarra» ha invitat el catedràtic del nostre Conservatori Superior Municipal de Música, José Luis Lopátegui, a impartir un curs intensiu de guitarra que tindrà lloc del 2 al 12 del pròxim mes d'abril a la seu de l'Ateneu madrileny. D'aquesta forma es reprenen amb Madrid els contactes pedagògics d'aquest instrument, interromputs durant molts anys.

MANUEL VALLS, GUARDONAT. — El passat mes de febrer, el «Círculo de Escritores Cinematográficos» atorgà el premi a la millor música de pel·lícules estrenades durant l'any 1976, a la de «La ciutat cremada» (film d'Antoni Ribas) original de Manuel Valls. Es de notar, també, que la mencionada pel·lícula ha rebut també els premis al millor actor (Xavier Elorriaga) i a la millor ambientació.

CONCERTS

MUSICA A MADRID

MARÇ

DIA 26

19 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; P. Lorengar, soprano; A. Hodgson, contralto; D. Ellenbeck, tenor; M. Rintzler, bajo; dir.: Fritz Rieger; «Missa Solemnis» de Beethoven. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; Boris Carmelli, barítono; dir.: Igor Markevitch; obres de Beethoven, Nabokoff, Boulanger, Ravel.

DIA 27

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; P. Lorengar, soprano; A. Hodgson, contralto; D. Ellenbeck, tenor; M. Rintzler, bajo; dir.: Fritz Rieger; «Missa Solemnis» de Beethoven. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; Boris Carmelli, barítono; dir.: Igor Markevitch; obres de Beethoven, Nabokoff, Boulanger, Ravel.

DIA 28

20 h. (Sala Fénix). Jesús Villa Rojo, clarinet; obres de Villa Rojo, Bernaola, González Acilu, Marco.

DIA 30

20 h (Teatro de la Zarzuela). Joaquín Soriano, piano; obres de Chopin.

ABRIL

DIA 1

18 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Orfeo Donostiarra; E. Speiser, sopra-

no; H. Angervo, contralt; L. Devos, tenor; K. Vidmer, baix; A. Baldin, tenor; F. Grunberger, baríton; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; «Passió segons St. Mateu» de Bach.

DIA 2

18 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Orfeo Donostiarra; E. Speiser, soprano; H. Angervo, contralt; L. Devos, tenor; K. Vidmer, baix; A. Baldin, tenor; F. Grunberger, baríton; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; «Passió segons St. Mateu» de Bach. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; N. Thomaz, soprano; C. Wiatz, contralt; M. Cid, tenor; P. Lager, baix; dir.: Igor Markevitch; «Requiem» de Verdi.

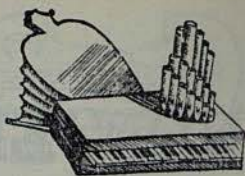
DIA 3

11 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España. Orfeo Donostiarra; E. Speiser, soprano; H. Angervo, contralt; L. Devos, tenor; K. Vidmer, baix; A. Baldin, tenor; F. Grunberger, baríton; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; «Passió segons St. Mateu» de Bach. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; N. Thomaz, soprano; C. Wiatz, contralt; M. Cid, tenor; P. Lager, baix; dir.: Igor Markevitch; «Requiem» de Verdi.

DIA 4

20 h. (Iglesia S. Jerónimo). Coro de la RTVE; dir.: Albert Blancafort; obres de Guerrero.

VIDA MUSICAL

ORIOR MARTORELL, DOCTOR. — El dia 17 de març, Oriol Martorell presentà al Departament d'Art de la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona la tesi doctoral «Mig segle de simfonisme a Barcelona: 1920-1970». El tribunal —constituït pels Doctors Joan Maluquer de Motes, Santiago Alcolea, Emili Giralt, Alexandre Cirici i Joaquín Yarza— atorgà a l'esmentada tesi la màxima qualificació: Excel·lent «summa cum laude».

La tesi és un exhaustiu i completíssim estudi documental (més de 900 pàgines i més de 3.000 programes estudiats i revisats) d'aquesta cinquantena d'anys, a través, bàsicament, de la història de les Orquestres Pau Casals, Municipal (Toldrà) i Ciutat de Barcelona (Ros Marbà) —gènesi, reglamentació, estructura, organigrama, evolució musical temporada per temporada, directors invitats i solistes, programació exacta de tots els concerts a Barcelona i, en particular, del seu repertori, amb un detallat apèndix descriptiu i biogràfic sobre l'autòcton (unes 300 obres de 94 autors diferents).

Al costat d'aquestes tres orquestres bàsiques, aporta notícies sobre totes les altres (barcelonines o no) que han actuat a la nostra ciutat durant el mateix període, des de l'Orquestra Simfònica de Barcelona (Lamote de Grignon) fins a les participants als concerts del Patronat Pro Música i del Festival Internacional.

Entre les correccions aportades per la tesi cal fer esment de la precisió exacta sobre el nombre de concerts de l'Orquestra Municipal que no foren 803 com indiquen els seus programes sinó 843 (aportació, per tant, de documentació referida a 40 concerts entre

els anys 1962 i 1967 que, teòricament, no existeixen segons la numeració oficial).

Entre les notícies inèdites es de destacar el fet, fins ara intencionadament callat per aquells que el coneixien, que l'existència de l'«Orquesta Nacional» no data de 1940, sinó que aquesta agrupació va ser creada per la República l'any 1937; quan el govern central va traslladar-se a Barcelona, l'«Orquesta Nacional» realitzà les seves primeres actuacions públiques —al Liceu i al Palau de la Música Catalana— durant dues temporades i amb un total de trenta-dos concerts, sota la direcció del seu titular (Pérez Casas) i d'altres directors invitats (Alvarez Cantos, Joan i Ricard Lamote de Grignon, Pich Santasusana, Gustavo Pittaluga, etc.).

Oriol Martorell considera l'estudi «Mig segle de simfonisme a Barcelona: 1920-1970» (per a la realització del qual ha utilitzat en gran part la documentació dels arxius del Palau de la Música Catalana deguts bàsicament a l'afany recopilador de qui en fou fidel col·laborador, Carles Pascual) com la seva aportació personal a l'esperit i als treballs del Congrés de Cultura Catalana.

SECRETARIAT DELS ORFEONS DE CATALUNYA. — A finals del passat mes de gener, tingué lloc a Sant Martí de Sesgueioles un Cap de Setmana de presentació del repertori comú de les entitats integrades al Secretariat dels Orfeons de Catalunya. En foren instructors Enriqueta Anglada, M.ª Teresa Giménez, Manuel Cabero, Leo Massó, Oriol Ponsa i Santi Riera. Les obres que constitueixen el material de treball foren «L'Antoni», «Sense vent», «Quan la rosada», «Cant d'esperança» i «Regina coeli».

DIMECRES MUSICALS DE RADIO NACIONAL

PROGRAMA DEL MES D'ABRIL

Dimecres 6, a les 20 h.

LA TRANSCRIPCIÓ EN EL PIANO

MARIO MONREAL, piano
Obres de Liszt i Rachmaninov

Dimecres 13, a les 20 h.

L'ALTRE ROMANTICISME

PEDRO COROSTOLA, violoncel
LUIS REGO, piano
Obres de Chopin i Grieg

Dimecres 20, a les 20 h.

150 ANIVERSARI DE BEETHOVEN: EL VIOLONCEL

MIKLOS PERENYI, violoncel
DESZO RANKI, piano
Obres de Beethoven

Dimecres 27, a les 20 h.

LA GUITARRA A ANGLATERRA

JOSE LUIS RODRIGO, guitarra
Obres de Duarte, Dogson i Britten

Transmissió directa pel II programa (FM)

Comentaris: Joan Arnau

Col·labora: Forum Musical

Entrada lliure - Invitacions a les taquilles del Palau

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

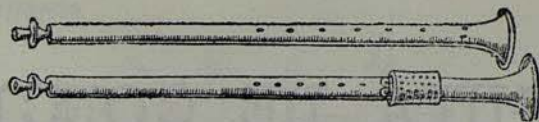
YOGHOURT DANONE

Lo natural
de cada día

Alimentos frescos y naturales

DISCOS

WAGNER: Rienzi. / René Kollo. Theo Adam. Janis Martin. Siv Wennberg. Peter Schreier. Siegfried Vogel. Cors de la Ràdio de Leipzig i de l'Òpera de Dresde. Orquestra de l'Estat de Dresde. Dir.: Heinrich Hollreiser / EMI Sèrie Angel C 165-02776/80.

A Blazewitz, durant l'estada amb la seva esposa, l'actriu Minna, Wagner llegeix «Rienzi», l'obra del parlamentari anglès Bulwer-Lytton, segons la traducció de Börmann. Aquesta història li aporta totes les possibilitats de «fer-ne» una òpera. «Des de la misèria de l'existència moderna i quotidiana, vaig sentir-me seduït per aquesta concepció del que fou un gran fet polític i històric. Rienzi, amb grans idees al seu cervell i sentiments profunds al seu cor, vivint en un ambient tosc i vulgar, aconseguí que tots els meus nervis vibressin amb simpatia i afecte.» El projecte es convertí en realitat, després de mil vicissituds i d'haver estat rebutjada per l'Òpera de París. Rienzi, fou estrenada finalment a Dresde el 20 d'octubre de 1842. L'autor tenia vint-i-nou anys, i amb aquesta primera òpera iniciava la gran empresa que havia de revolucionar el teatre europeu. Començava una nova època. Una publicació musical d'aquell any defineix Wagner «com un dels talents més importants del moment actual».

És de remarcar la importància d'aquest enregistrament. Es tracta de la primera versió integral discogràfica que existeix. Fins ara només en posseïem extractes i no cal dir innumerables versions de l'obertura. El fet és destacable, tota vegada que ajuda a comprendre la capacitat inicial, el tractament del drama, amb els seus recursos orquestrals i la utilització de les veus. Es tracta ja d'una òpera de grans dimensions, amb un desenrotllament prolix, que continuarà en l'immediat «El vaixell fantasma», i que ja no rebutjarà més.

D'altra banda, l'interès del primer enregistrament ve acompanyat per una versió model·lica, perfecta, basada en una concepció integral dels recursos wagnerians, i protagonitzada per uns intèrprets importants i del tot convincents.

VERDI: Macbeth / Sherill Milnes. Fiorenza Cossotto. Josep Carreras. Ruggero Raimondi. Ambrossian Opera Chorus. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Riccardo Mutti / EMI Sèrie Angel J 165-02 805/07.

Ja és sabut que Macbeth fou el primer encontre de Verdi amb Shakespeare, del qual havia d'utilitzar moltíssims temes per a moltes de les seves grans òperes posteriors. Aquesta dada té un interès inqüestionable dins el teatre verdian, per tal com fou també l'obra que sofrí més vicissituds fins al punt de redactar-ne pràcticament tres versions. La força dramàtica del compositor italià trobà en el teatre shakespearian un món ideal per a desenrotllar plenament les qualitats dramàtiques del seu geni.

La perspectiva, el coneixement cada vegada més complet de l'obra de Verdi, aporta, també, una nova i autèntica visió de la seva obra en el seu conjunt global i no fraccionada o aïllada, òpera per òpera. Així, avui és admès el criteri que Macbeth és una obra total, plena, reeixida, després de totes les revisions, i no pas un simple intent, i molt menys una frustració.

La present versió de Riccardo Mutti confirma plenament aquesta teoria, com no podia ésser d'altra manera. Si bé és cert que disposàvem d'altres estimables versions (p.e. la de Gardelli amb Fischer-Dieskau o la de Leinsdorf), cal remarcar l'interès musical, la força absoluta i el domini constant que presideixen la versió que comentem. Com a nota complementària cal afegir que Riccardo Mutti ha seguit fidelment l'edició de París de 1865, amb la inclusió com a apèndix de les dues àries i l'«arioso» eliminats aleshores de la versió original del 1847.

L'èxit possible d'aquest reeiximent és basat, igualment, en el suport de quatre noms eminents sense els quals no hauria estat possible el clima ideal aconseguit: Milnes, Cossotto, Carreras i Raimondi. Convé posar de relleu —i no per una pretesa afinitat localista— l'actuació de Josep Carreras, que confirma la categoria, cada vegada més evident i creixent, de la seva poderosa personalitat. — A. S.

GUIA DE CONCERTS

DATA	LOCAL	CONCERT
MARÇ		
27, diumenge 17.30 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Margaret Marshall, soprano. Helen Watts, mezzo. Louis Devos, tenor. Aldo Baldin, tenor. Jakob Stämpfli, baríton. Thomas Thomaschke, baix. Coral St. Jordi. Cor Madrigal. Dir.: Antoni Ros Marbà. «Passió segons St. Mateu» de J. S. Bach. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
18.30 h.	Ateneu	Colette Fernier, piano. (Associació Massià-Carbonell.)
28, dilluns 21 h.	Fundació Joan Miró	Grup Instrumental Català. «Nova generació»; obres de Gasser, Berea, Olives, Balsach, Aracil, Barber, Navarrete.
21 h.	Palau	Orquestra Simfònica de la Radiodifusió de Bratislava. Staffan Scheja, piano. Dir.: Ondrej Lenard. Obres de Beethoven, Rachmaninov. (Associació de Cultura Musical.)
29, dimarts 19.30 h.	Institut Francès	Conferència-Concert. Carles Guinovart, Maria del Carme Poch, piano. Obres del P. Soler, Brahms, Chopin, Debussy, Schönberg.
20 h.	Novomúsica	F. Quiroga, guitarra. J. Colomer, flauta.
20.30 h.	Pompela	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Bach.
21 h.	Palau	Wladimir Spivakov, violí. Boris Bejterev, piano. Obres de Beethoven, Bach, Stravinsky, Paganini. (Patronat Pro Música.)
30, dimecres 20 h.	Palau	Alberto Ponce, guitarra. Obres de Pujol. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
31, dijous 21 h.	Palau	New Philharmonia Orchestra. New Philharmonia Chorus. Norma Burrowes, soprano. Anna Reynolds, contralt. Wynford Evans, tenor. John Shirley Quirk, baix. Dir.: John Pritchard. «El Mesias» de Haendel. (Patronat Pro Música.)
22 h.	Casal del Metge	Trio de corda i piano Pittier-Massià-Calvo. (Joventuts Musicals.)
ABRIL		
1, divendres 21 h.	Palau	New Philharmonia Orchestra. New Philharmonia Chorus. Norma Burrowes, soprano. Anna Reynolds, contralt. Wynford Evans, tenor. John Shirley Quirk, baix. Dir.: John Pritchard. «Missa en si menor» de Bach. (Patronat Pro Música.)
3, diumenge 21 h.	Palau	The Academy of St. Martin in-the-Fields. Chorus of The Academy of St. Martin in-the-Fields. Dir.: Laszlo Heltay. «Israel a Egipte» de Haendel. (Patronat Pro Música.)

TEMPORADA 1976-77 - 26 de març - Núm. 16 - Edició de 5.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T.2114273 · Barna. 6
división organos

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA^UPIANOS

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

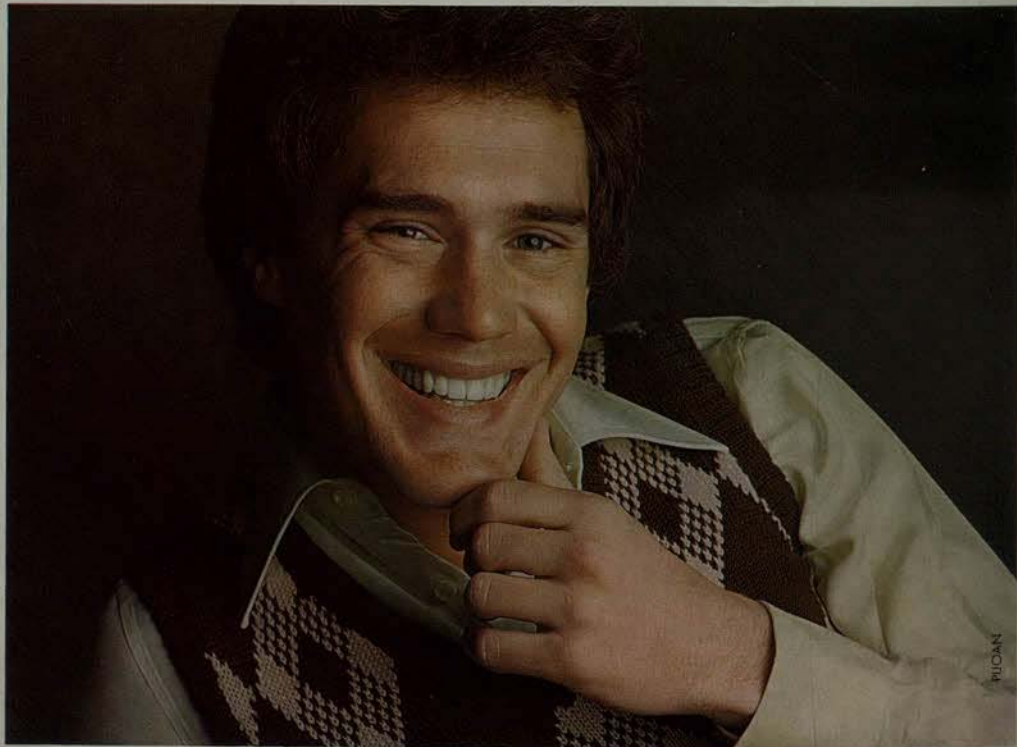

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. - Barcelona / Milán / Oslo / París / New York

PIRELLA